

مارتا کاستون Martha Coston

مارتا کاستون به ابداع سیستم علامت دهی یا آتش، در صنعت دریانوردی مشهور می باشد. وی روند به ثبت رسانیدن طرح نوآورانه ی همسر متوفی خود را در مورد " منوره های آتش " تکمیل کرد. همسر مارتا کاستون، یک دانشمند در نیروی دریایی بود، وزمانی که از دنیا رفت طرح مذکور را فقط در حد یک خلاصه در یک دفترچه یادداشت روزانه باقی گذارده بود. این مارتا بود که ایده ی " منوره های آتش " را توسعه داد و بدل به سیستم دقیق منورهایی کرد که علائم شبانه نامیده می شد تا این امکان برای کشتی ها فراهم گردد که در تاریکی شب نیز قادر به انتقال پیام ها باشند. نیروی دریایی ایالات متحده امریکا، حق امتیاز این ابداع را خریداری کرد. منوره های کاستون مبنای یک سیستم ارتباطی شد تا به نجات زندگی ها و پیروزی در جنگ ها کمک کند. مارتا کاستون این اولین حق امتیاز را به همسر مرحومش نسبت داد لیکن در سال ۱۸۷۱، حق امتیاز دیگری را برای ابداع ویژه ی خودش دریافت نمود. او سیستمی از منوره های راهنمای دریایی براساس رنگ و طرح اختراع کرد. با بهره گیری از ترکیب متنوع رنگ ها، این منورها امکان ارتباط کشتی به کشتی و کشتی به ساحل را میسر می ساختند. در فوریه سال ۱۸۵۹، اس.سی مک کالی^۱، کاپیتان و افسر ارشد نیروی دریایی ایالات متحده ی امریکا، استفاده از این علائم را به رئیس نیروی دریایی، ایزاک توسی^۲ پیشنهاد کرد. به این ترتیب، مارتا کاستون سیستم خود را به ارزش ۵ هزار دلار به نیروی دریایی فروخت. سیستم وی همچنین توسط دولت های فرانسه، ایتالیا، دانمارک، هلند و هائیتی مورد استفاده واقع گردید.

- 1-Signal Flares
- 2-C.S.McCauley
- 3-Isaac Toucey

سالی فاکس
Sally Fox

کشت پنبه ی رنگ شده، حدود ۲۷۰۰ سال قبل از میلاد در هند، پاکستان، مصر و پرو آغاز شد. آن پس بود که کشت این گیاه در رنگ های متنوع طبیعی نظیر: قهوه ای، قهوه ای مایل به زرد، خاکستری و قرمز- قهوه ای متداول گردید. انقلاب صنعتی دستگاه های بافندگی را برای صنعت نساجی به ارمغان آورد. الیاف بلند نخ های سفید جایگزین نخ های رنگی با الیاف کوتاه گردید که در دستگاه های بافندگی کارایی بهتری داشتند. گونه های رنگدار طبیعی پنبه به تدریج منسوخ شدند، و این شیوه تا زمانی ادامه داشت که سالی فاکس در سال ۱۹۸۲ مجدداً دانه های پنبه ی رنگی با قابلیت تولید الیاف بلند (مناسب برای فاکس شبروخ کرد به تحقیق جهت کشت پنبه ی " الیاف فاکس " نام گرفت. دستگاه های بافندگی مدرن) و سپس ابداع وی " الیاف فاکس " در آنجا استفاده ی گسترده اندکی بعد، سپاه صلح آ سالی فاکس را به کامبیا در غرب آفریقا فرستاد. در آنجا استفاده ی گسترده ناصحیح از افت کش ها توجه وی را به موضوع خطرات زیست محیطی کشانید، و به ایجاد راهکارهای مطمئن تر مدیریت این گونه از آسیب ها ترغیب شد. پس از بازگشت به وطن، سالی فاکس وارد یک برنامه ی آموزشی در دانشگاه ایالتی کالیفرنیا شد، و در ۱۹۸۲، فوق لیسانس خود را در رشته ی مدیریت جامع افت دریافت نمود. سالی فاکس زمانی با پنبه ی رنگی آشنا شد که برای یک پرورش دهنده ی پنبه کار می کرد، که بر پرورش نژاد های پنبه مقاوم در برابر آفت متمرکز گردیده بود. مردم مرکز و جنوب امریکا برای قرن ها به ریسندگی این پنبه ها اشتغال داشتند اما کیفیت های الیاف برای کاربری در ماشین های بافندگی مدرن مطلوب نبود. این جا بود که سالی فاکس فرصتی برای تلفیق توجهش به ماشین های بافندگی مدرن مطلوب نبود. این جا بود که سالی فاکس فرصتی برای تلفیق توجهش به محیط زیست، کارش در زمینه ی حشره شناسی، و علاقه به ریسندگی و بافندگی پیدا کرد. وی موفق شد تا اصلاحات هنر کشت و زرع باستانی را به چالش بکشد. آنگاه گونه هایی از پنبه ی رنگی طبیعی را تحت نام " الیاف فاکس " پرورش داد و حتی بازاریابی نمود. در سال ۱۹۸۹، موسسه ی خود را افتتاح کرد. امروز، سالی فاکس به طراحی پارچه با نخ های خودش می پردازد و تحقیقاتش نیز همچنان تداوم یافته است.

- 1-FoxFibre
 - 2-Peace corps
 - 2-Natural Cotton Colours, Inc.
- منبع: <http://inventors.about.com>

زن کارآفرین

مارگارت نایت
Margaret Knight

دستگاه اتوماتیک برای پیچیدن و چسب زدن پاکت ها به طوری که از کف چهار گوشه برخوردار باشند ابداع مارگارت نایت، کارمند ساده ی یک کارخانه ی پاکت سازی، بود. صاحب کار مارگارت نایت، ابتدا از پذیرش توصیه های این زن و توجه به تجهیزات ابداعی اش امتناع می ورزید چراکه تصورش براین بود که یک زن از ماشین چیزی نمی داند.

می توان مارگارت نایت را مادر پاکت های خواروبارفروشی دانست. وی در سال ۱۸۷۰، شرکت " پاکت شرق " را بنیانگذار.

این بانو که در سال ۱۸۲۸ متولد گردید، نخستین حق امتیاز انحصاری خود را در سی سالگی دریافت کرد، اما ابداع و اختراع همواره بخشی از زندگی وی محسوب می شد. معروف بود که مارگارت در طفولیت برای برادرانش سورتمه و یادبک می ساخت و زمانی که ۱۲ سال بیشتر نداشت، ایده های برای ابزاری جهت توقف حرکت طراحی کرد که به طور ویژه در کارخانه های نساجی قابل استفاده بود و خاموش کردن ماشین آلات را با جلوگیری از آسیب دیدن کارگران امکان پذیر می نمود.

از مارگارت به زعم برخی به عنوان «ادیسون مؤنث» یاد می شود، وی حدود ۲۶ امتیاز برای اقلام متنوعی همچون؛ قاب در و پنجره، ماشین برش تخت کفش، و اصلاح موتورهای احتراقی را به ثبت رسانید. نمونه ماشین های پاکت سازی مارگارت نایت، که پاکت با ته چهار گوشه را تهیه می کردند، هنوز در صنعت کاربری دارند.

برخی از دیگر ابداعات مارگارت نایت از این قرارند: لایه محافظ عرق^۱ برای لباس و دامن- ۱۸۸۳، قزن قفلی برای پیراهن های زنانه - ۱۸۸۴، ماشین شماره گذاری - ۱۸۹۴، قاب در و پنجره - ۱۸۹۴، موتور چرخشی^۲ - ۱۹۰۲

- 1-Dress Shield
- 2-Rotary Engine